

Sygn. akt I C 1957/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSR Anatol Ławrynowicz

Protokolant: Monika Kosobko Derehajło

po rozpoznaniu w dniu 3 marca 2015 roku w Bielsku Podlaskim

na rozprawie

sprawy z powództwa R. P.

przeciwko P. I.

o zapłatę

I Zasądza od P. I. na rzecz R. P. 496,50 złotych (czterysta dziewięćdziesiąt sześć 50/100) z ustawowymi odsetkami w wysokości 13 % w stosunku rocznym od 21 października 2014 roku do dnia 22 grudnia 2014 roku, z 8 % w stosunku rocznym od dnia 23 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty.

II Oddała powództwo w pozostałym zakresie.

III Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 30 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu i 60 złotych tytułem wydatków.

IV Zasądza na rzecz kuratora r.pr K. A. tytułem wynagrodzenia 73,80 złotych (w tym 13,80 złotych zwrotu podatku VAT) i 31 złotych tytułem zwrotu wydatków, które wypłacić z zaliczki pod poz. 172c/15, w pozostałym zakresie z sum budżetowych Skarbu Państwa.

V Odstępuje od obciążania pozwanego P. I. wydatkami w kwocie 44,80 złotych.

I C 1957/14

UZASADNIENIE

R. P. wnosił ostatecznie o zasądzenie od P. I. 496,50 złotych z ustawowymi odsetkami od 21 października 2014 roku do dnia zapłaty i obciążenie pozwanego kosztami procesu. Z uzasadnienia pozwu wynikało iż po nabyciu przez powoda od pozwanego maglownicy do samochodu okazała się ona wadliwa (niepasująca dla danego typu pojazdu) i zgodnie z pierwotnym zastrzeżeniem umownym po odesłaniu wadliwego towaru nie otrzymał on od sprzedawcy zwrotu uiszczonej za nią należności.

Pozwany reprezentowany przez kuratora wnosił o oddalenie powództwa, kwestionował aby maglownica miała wady podane przez powoda, podważał skuteczność odstąpienia od umowy sprzedaży. Kurator domagał się zasądzenia wynagrodzenia i zwrotu poniesionych wydatków.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył co następuje:

R. P. na portalu Allegro znalazł ofertę pozwanego sprzedaży używanej maglownicy niezbędnej do naprawy samochodu marki S. (...). Skontaktował się telefonicznie z pozwanym i uzgodnił że ten posiada maglownicę do samochodu marki A., która wedle jego rozeznania powinna pasować również do wspomnianego pojazdu powoda. Strony ustaliły iż w przypadku wystąpienia problemów (tj. niedopasowania maglownicy do pojazdu) nie będzie problemu ze zwrotem. Powód zamówił rzecz i następnie odebrał ją 24 czerwca 2014 roku za zaliczeniem pocztowym w kwocie 470 złotych. W trakcie montażu okazało się wbrew zapewnieniom pozwanego iż sprzedany powodowi element nie pasuje do jego pojazdu o czym pozwany został powiadomiony. Ten zgodził się odebrać rzecz jednocześnie przyjmując sugestie powoda (wobec faktu że samochód stal zdemontowany) że może pasować inna maglownica od samochodu Passat i gotów jest ją dostarczyć. Ostatecznie ta druga przesyłka od pozwanego nie nadeszła, zaś powód zwrócił maglownicę pierwotnie mu doręczoną ponosząc koszty nadania i wysyłki w łącznej wysokości 26,50 złotych. Pozwany w kontaktach telefonicznych i SMS- owych deklarował zwrot poniesionych kosztów i uiszczoną cenę nabycia jednakże z czasem kontakt z pozwanym się urwał. Na etapie niniejszego postępowania miejsce pobytu pozwanego pozostaje nieznane co uzasadniało ustanowienie dla niego kuratora.

Powyższe ustalenia mają potwierdzenie w dokumentach dowodach nadania przesyłek i wezwań (k 5-11, k 55-59) i dowodach wymiany korespondencji drogą elektroniczną (k 53-54, k 61).

Zgodnie z art. 535. § 1. kc przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Przepisy kodeksu cywilnego odnoszące się do sprzedaży w zasadzie nie zawierają szczególnych unormowań w zakresie sposobu zawarcia i formy umowy sprzedaży. Podlegają one ogólnym regułom prawa cywilnego, których podstawą jest reguła swobody umów i dowolności w zakresie dochodzenia do porozumienia co do umowy oraz formy czynności prawnej. W związku z powyższym wobec zaprzeczenia przez pozwanego „ okoliczności podanych w pozwie” zwrócić należy uwagę na treść art. 6 kc zgodnie z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Jeżeli chodzi o rozkład ciężaru dowodu, to powód powinien udowodnić fakty pozytywne, które stanowią podstawę jego powództwa tj. okoliczności prawo tworzące, a pozwany, jeżeli faktów tych nie przyznaje, ma obowiązek udowodnienia okoliczności niweczących prawo powoda. Nie ma ograniczeń w zakresie środków dowodowych mających zaświadczać o faktach mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art 227 kpc). W sprawie jedynie powód przedstawił dowody, zaś pozwany wniosków dowodowych nie zgłaszał. Wniosek o udostępnienie informacji ze zbioru PESEL zmierzał do ustalenia aktualnego miejsca pobytu pozwanego .

W ocenie Sądu materiał dowodowy zgromadzony w sprawie dawał podstawy do uznania, że strony zawarły umowę sprzedaży maglownicy 24 czerwca 2014 roku Pozwany załączył oryginalny (k 59) dowód nadania przesyłki przez pozwanego na jego adres za pobraniem 470 złotych. Zarówno adres nadawcy, określenie ceny nabycia , oznaczenie przedmiotu przesyłki , podane numery stacji telefonicznych i ewidentny fakt rozpakowania przesyłki nie może być dziełem przypadku. Wymiana korespondencji elektronicznej (SMS-y) między tymi numerami ich sekwencja potwierdzają słowa powoda że magielnica nie pasowała do jego samochodu i zgodnie z pierwotnym ustaleniem mogła być zwrócona sprzedającemu. Dowody (k 53-54) potwierdzają iż strony pierwotnie uzgadniały ewentualność zwrotu tego co sobie wzajemnie świadczyły jeśli się okaże że magielnica, czy „ magiel” (oba pojęcia występują w znaczeniu potocznym urządzenie jest określane jako przekładnia kierownicza) nie będzie pasowała do danego pojazdu powoda. Powód wykazał że dokonał zwrotu rzeczy sprzedanej

Całokształt okoliczności każe przyjąć, iż strony w związku z zawarciem umowy sprzedaży zastrzegły warunek zawieszający (art 89 kc) mając na uwadze że rzecz sprzedana nie będąca oryginalną częścią składowa samochodu marki S. (...) zostanie przyjęta jeżeli będzie wedle wstępnej acz niepewnej prognozy spełniała swoją funkcję i będzie komplementarna z rzeczą główną. Stanowi to de facto sprzedaż na próbę (art 592 § 1 kc)

Art. 592. § 1 kc stanowi iż sprzedaż na próbę albo z zastrzeżeniem zbadania rzeczy przez kupującego poczytuje się w razie wątpliwości za zawartą pod warunkiem zawieszającym, że kupujący uzna przedmiot sprzedaży za dobry. W

braku oznaczenia w umowie terminu próby lub zbadania rzeczy sprzedawca może wyznaczyć kupującemu odpowiedni termin.

§ 2. Jeżeli kupujący rzecz odebrał i nie złożył oświadczenia przed upływem umówionego przez strony lub wyznaczonego przez sprzedawcę terminu, uważa się, że uznał przedmiot sprzedaży za dobry.

W danym wypadku wynik próby był negatywny, urządzenie nie pasowało do danego modelu auta i niemożliwa była jego instalacja. W takim wypadku strony w istocie zastrzegły warunek rozwiązujący umowę uzgadniając przy tym kolejną próbę tj dopasowanie kolejnej magielnicy z innego pojazdu. W tym wypadku jednak nie wskazuje ażeby została ona przez pozwanego wysłana i odebrana przez powoda.

Wyrażenie przez powoda dezaprobaty (tj nieziszczenie się warunku) stanowi podstawę do zwrotu rzeczy i zwrotu zapłaconej ceny. W ocenie sądu sama umowa zakładała prawo odstąpienia od niej (art 395 § 1 kc) Wspomniany przepis stanowi iż można zastrzec, że jednej lub obu stronom przysługiwać będzie w ciągu oznaczonego terminu prawo odstąpienia od umowy. Prawo to wykonywa się przez oświadczenie złożone drugiej stronie. W razie wykonania prawa odstąpienia umowa uważana jest za niezawartą. To, co strony już świadczyły, ulega zwrotowi w stanie niezmienionym, chyba że zmiana była konieczna w granicach zwykłego zarządu. Za świadczone usługi oraz za korzystanie z rzeczy należy się drugiej stronie odpowiednie wynagrodzenie.

Takie odstąpienie nie może być kojarzone z odstąpieniem w trybie art 560 kc, które w danym przypadku nie wystąpiło. Powód nie wywodzi bowiem roszczeń z przepisów o rękojmi za wady rzeczy sprzedanej

Wykonanie prawa odstąpienia od umowy w trybie przewidzianym art 395 § 1 kc wywołuje ten skutek, że umowa uważana jest za niezawartą, a to, co strony już świadczyły, ulega zwrotowi. W ocenie sądu dotyczy to także poniesionych przez powoda kosztów nadania przesyłki skoro jest to wynikiem wadliwego zapewnienia ze strony sprzedawcy że przewidziany umową warunek się ziści i rzecz będzie odpowiednia i dopasowana do auta powoda.

Bazując na zebranych w sprawie dowodach nie sposób było odmówić twierdzeniem powoda racjonalnego uzasadnienia zaś przedstawionym dowodom wiarygodności.

Mając powyższe na uwadze sąd orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 98 § 1 kpc sąd orzekł o kosztach procesu obciążając nimi pozwanego

Na podstawie § 1 pkt 1 i rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 roku w sprawie określenia wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej w związku z § 6 ust 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz kosztów ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu – sąd orzekł o refundacji wynagrodzenia i wydatków na rzecz kuratora reprezentującego pozwanego.